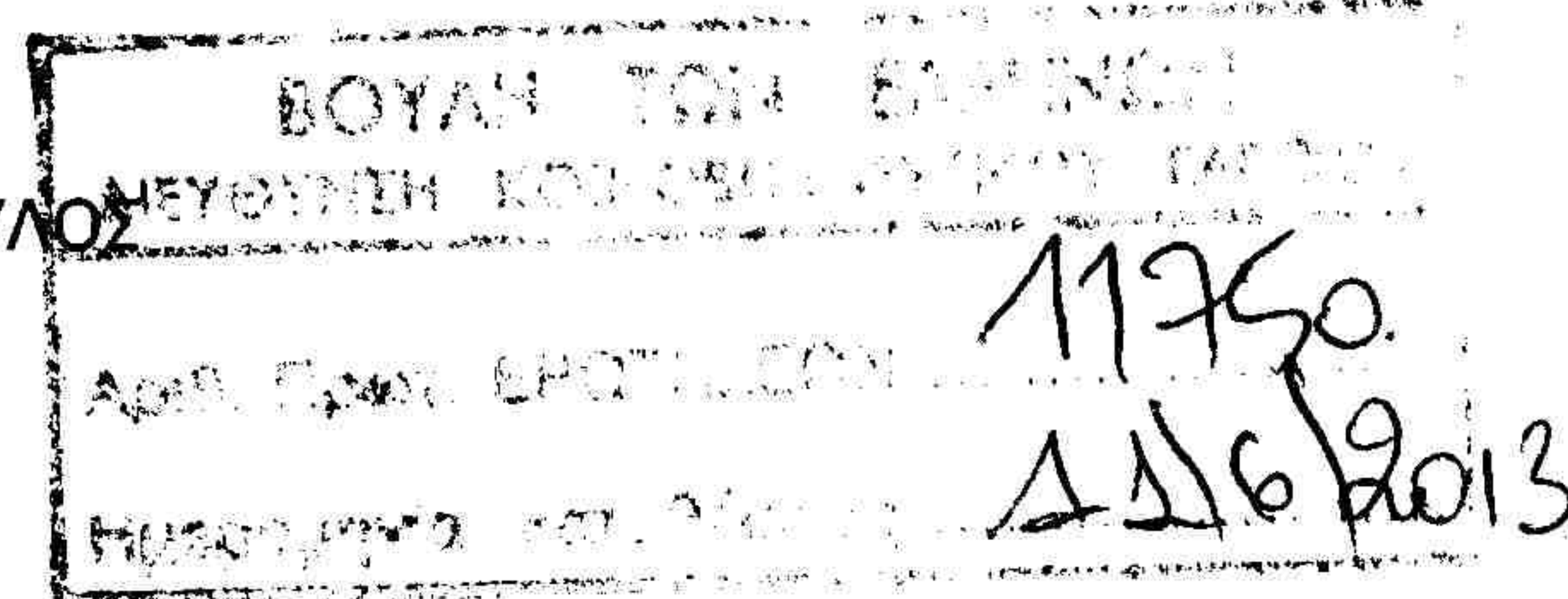

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Θέμα: Δώρο σε ιδιωτικούς κολοσσούς η διαχείριση των σπόρων

Μια νέα πρόταση νόμου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής θεωρεί παράνομη την “καλλιέργεια, την αναπαραγωγή ή την εμπορία” σπόρων κηπευτικών που δεν έχουν “αξιολογηθεί, εγκριθεί και γίνει αποδεκτοί” από μια νέα ευρωπαϊκή γραφειοκρατία το λεγόμενο “Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φυτικών Ποικιλιών”. Το σχέδιο νόμου με την ονομασία “Plant Reproductive Material Law”, επιτρέπει στην κυβέρνηση να αποφασίζει αυτή για όλα σχεδόν τα φυτά και τους σπόρους. Στη νέα νομοθεσία της Ε.Ε για την εμπορία των σπόρων, η οποία θα ισχύσει από το 2016, μεταξύ άλλων προβλέπεται πως οι ποικιλίες σπόρων θα πρέπει να εγγράφονται σε σχετικό κατάλογο ενώ επιβάλλονται περιορισμοί στο εμπόριο για παραδοσιακές και σύγχρονες ποικιλίες σπόρων, οι οποίοι σε πρώτη φάση θα αφορούν τους σπόρους λαχανικών και δέντρων του δάσους.

Ο συγκεκριμένος οργανισμός θα δημιουργήσει μια λίστα των εγκεκριμένων ποικιλιών που θα μπορούν να εμπορεύονται στην Ε.Ε, ενώ θα επιβληθεί και σχετικό τέλος ώστε να παραμείνουν οι συγκεκριμένες ποικιλίες στον κατάλογο. Σε περίπτωση που το τέλος δεν καταβάλλεται τότε οι ποικιλίες θα αφαιρούνται από τον κατάλογο και δεν θα μπορούν να καλλιεργηθούν. Αν ένας “ερασιτέχνης” αγρότης, του Σαββατοκύριακου, καλλιεργεί στον κήπο του φυτά από σπόρους που δεν έχουν εγκριθεί, σύμφωνα με το νόμο αυτό, τότε θα μπορεί να καταδικαστεί ως εγκληματίας. Ο νόμος αυτός, στοχεύει στο να καταπνίξει τους παραγωγούς των τοπικών ποικιλιών, τους βιοκαλλιεργητές και τους αγρότες που δραστηριοποιούνται σε μικρή κλίμακα. Η κίνηση αυτή είναι η “τελική λύση” της Monsanto, της DuPont και των άλλων πολυεθνικών που πουλάνε σπόρους, οι οποίες εδώ και χρόνια έχουν βάλει στόχο, να κυριαρχήσουν πλήρως σε όλους τους σπόρους και φυτά του πλανήτη. “

Ποινικοποιώντας τους μικρούς καλλιεργητές κηπευτικών, σαν εν δυνάμει εγκληματίες –η ευρωπαϊκή γραφειοκρατία θα μπορεί επιτέλους να παραδώσει τον πλήρη έλεγχο της τροφικής αλυσίδας στα χέρια τεράστιων εταιρειών όπως η Monsanto”. Οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες σπόρων οι οποίες είναι συγχρόνως και οι ίδιες εταιρείες που παράγουν τα λιπάσματα, τα φυτοφάρμακα και τα μεταλλαγμένα με την υποστήριξη του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου και της Ε.Ε πέτυχαν να ελέγχουν το 73% της παγκόσμιας αγοράς σπόρων. Παράλληλα, σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες, προκύπτει πως μόνο το 2%-3% των ποικιλιών λαχανικών που

υπήρχαν πριν από 50 χρόνια έχουν διασωθεί και καλλιεργούνται μέχρι σήμερα στη χώρα μας, ενώ σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, σήμερα καλλιεργείται μόνο το 10% των παραδοσιακών ποικιλιών σπόρων που καλλιεργούνταν πριν 100 χρόνια. Το πρόβλημα, όμως, είναι ότι: “Οι μικροί αγρότες έχουν πολύ διαφορετικές ανάγκες από αυτές των πολυεθνικών – για παράδειγμα, καλλιεργούν χωρίς να χρησιμοποιούν μηχανές και δεν θέλουν να χρησιμοποιήσουν χημικά σπρέι”. Οι πολυεθνικές, με τις ευλογίες της κυβέρνησης των ΗΠΑ επέβαλλαν νόμο απαγόρευσης και ωθούν στην πείνα μικροκαλλιεργητές και ιδιώτες, απαγορεύοντας τη διατήρηση και φύτευση σπόρων σε λαχανόκηπους στα σπίτια. Οι αντιδράσεις που προκάλεσε το νομοσχέδιο αφορούσαν στα τρόφιμα που παράγονται από μικρούς παραγωγούς τόσο για εμπόριο όσο και για ιδία κατανάλωση, μιλώντας για σενάρια όπου αποσπάσματα της FDA-**αμερικανική υπηρεσία φαρμάκων και τροφίμων**- θα συλλάμβαναν τον οποιοδήποτε επιχειρούσε να καλλιεργήσει τα δικά του λαχανικά στον κήπο του. Στο τροποποιημένο κείμενο που ψηφίστηκε από το Κογκρέσο εξαιρέθηκαν από τους νέους κανονισμούς οι παραγωγοί που παράγουν προϊόντα τα οποία τους αποφέρουν μέχρι 500.000 \$ ετησίως και τα διαθέτουν σε αποστάσεις όχι μεγαλύτερες των 275 μιλίων από τον τόπο παραγωγής τους. Παρόλα αυτά στο νόμο περιέχονται συγκεκριμένες δικλείδες ασφαλείας ακόμη και για τους μικρούς παραγωγούς κάτι που ουσιαστικά οδηγεί σε αναίρεση της εξαίρεσης... Αυτό γιατί όσοι θέλουν να εξαιρεθούν πρέπει να εγγραφούν στα μητρώα της FDA, -αλλιώς θα υποστούν νομικές κυρώσεις- ενώ –και κυριότερα- οι μικροί παραγωγοί θα πρέπει ανά πάσα στιγμή να δέχονται τον έλεγχο της FDA εάν η υπηρεσία διαπιστώσει πως κατά τη διάρκεια παραγωγής των τροφίμων δεν τηρούνται οι διατάξεις του S-510 από τον οποίο υποτίθεται έχουν εξαιρεθεί!

Αν κρίνουμε από τη στροφή που έκαναν χιλιάδες νοικοκυριά και εδώ στην Ελλάδα, που λόγω της κρίσης άρχισαν να φυτεύουν είδη πρώτης ανάγκης και λαχανικά ώστε να μπορούν να επιβιώσουν, κατανοούμε και το μέγεθος της απανθρωπιάς των πολυεθνικών που προκειμένου να ελέγξουν την ανθρωπότητα μέσω του ελέγχου της τροφής, προωθούν τέτοιες απαγορευτικές νομοθεσίες...

Επομένως, “δεν υπάρχει τρόπος να καταγραφούν οι ποικιλίες που ταιριάζουν σε ένα μικρό χωράφι, επειδή δεν πληρούν τα αυστηρά κριτήρια του ”Οργανισμού Φυτικών Ποικιλιών “,ο οποίος ασχολείται μόνο με την έγκριση των τύπων σπόρων που χρησιμοποιούν οι βιομηχανικοί αγρότες “. Πρακτικά, από τώρα και στο εξής, όλα τα φυτά, οι σπόροι, τα λαχανικά και οι καλλιεργητές θα πρέπει να καταγραφούν.

Τυπικό παράδειγμα αποτελεί η καλλιέργεια Ζέας στην Ελλάδα το οποίο παραγόταν μαζικά μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1920, οπότε και απαγορεύτηκε μέχρι σήμερα. Η Ζέα εξαφανίστηκε “μυστηριωδώς” από τη διατροφή μας. Το 1928 η καλλιέργειά της άρχισε να απαγορεύεται σταδιακά και μέχρι το 1932 καταργήθηκε τελείως στην Ελλάδα. Η λέξη Ζειά, Ζέα κτλ εξαφανίστηκε ακόμα και από τα λεξικά. Η Ζέα υποβιβάστηκε σε ζωοτροφή. Οι λόγοι δεν είναι σαφείς. Το γιατί παραμένει αδιευκρίνιστο. Το σιτάρι είναι πιο ανταποδοτική καλλιέργεια, αλλά λιγότερο ωφέλιμο για τον οργανισμό. Ήταν η εισαγωγή των αλεύρων σίτου; Ήταν το οικονομικό συμφέρον ή κάτι πιο πολύπλοκο; Στα λεξικά (ελληνικά) ακόμα και σήμερα υπάρχει ως ζωοτροφή. **Η ζέα είναι δημητριακό που περιέχει 40% μαγνήσιο επιπλέον**

των άλλων δημητριακών. Το συστατικό αυτό βοηθά στην αντιμετώπιση των κραμπών που εμφανίζονται συνήθως μετά από πολύωρη ποδηλασία. Είναι σημαντική όχι μόνο για τις ίνες και τα μέταλλα που περιέχει αλλά κυρίως για το μαγνήσιο που ενεργοποιεί τις ενζυματικές διαδικασίες του μεταβολισμού. Αποκαλείται μαγνήτης της Ζωής. Το ποσοστό του αμινοξέος λυσίνη (Lysin) που περιέχει είναι το συστατικό των πρωτεϊνών που αυξάνει την πεπτικότητα τους, ενισχύει το ανοσοποιητικό σύστημα και είναι το βασικό στοιχείο στην βιοχημική λειτουργία του εγκεφάλου. Βοηθάει στην απορρόφηση θρεπτικών συστατικών (Ca, Mg κ.α.). Καταστέλλει τις φλεγμονές που χρονίζουν στον οργανισμό και καταστρέφουν τα υγιή κύτταρα. Καταστέλλει τα ένζυμα του καρκινικού κυττάρου (εμποδίζει την ανάπτυξη και μετάσταση του καρκίνου!!).

. Ένα άλλο πλεονέκτημα του προϊόντος είναι ότι δεν περιέχει γλουτένη, χωρίς να γίνεται καμία επεξεργασία στον σπόρο, όπως γίνεται στις άλλες ποικιλίες, που σημαίνει ότι είναι κατάλληλο για όσους πάσχουν από κοιλιοκάκη και δεν μπορούν να φάνε κανονικό ψωμί. Το δίκοκκο σιτάρι, άλλωστε, έχει παρόμοια χαρακτηριστικά με ένα άλλο δημητριακό, που δεν περιέχει γλουτένη και έχει μεγάλη πέραση στη Β. Ευρώπη, το ντίνκελ. Οι καλλιεργητικές τεχνικές και τα μηχανήματα που χρησιμοποιούνται είναι ίδια με τις άλλες ποικιλίες μαλακού σιταριού, αλλά για να επιτευχθεί η απαιτούμενη ποιότητα, ο παραγωγός πρέπει να σπείρει πάνω από 20 κιλά πιστοποιημένο σπόρο ανά στρέμμα. Είναι ευκολότερο στη καλλιέργεια για τους βιοκαλλιεργητές, σύμφωνα με τον κ. Παχόπουλο, γιατί έχει δυνατή και πυκνή ρίζα με αποτέλεσμα να ανταγωνίζεται με επιτυχία τα ζιζάνια, ο δε καρπός του, προφυλαγμένος από τον φλοιό, αντέχει περισσότερο στις ασθένειες και κάνει ασφαλέστερη τη διατήρησή του στην αποθήκη μετά τη συγκομιδή.

Κατόπιν τούτου ερωτάσθε:

- Σε ποιες ενέργειες θα προβείτε ώστε να προφυλάξετε τις παραδοσιακές καλλιέργειες και τις ποικιλίες σπόρων που υπάρχουν στη χώρα μας;
- Πως θα προστατεύσετε και θα μεταδώσετε αυτόν τον εκπληκτικό φυσικό πόρο που αποκαλείται Αγροτική Βιοποικιλότητα, ο οποίος εκφράζεται κυρίως μέσα από τον μεγάλο αριθμό γονιδίων που έχουν οι παραδοσιακοί σπόροι μας με τον πλούτο των οποίων η Ελλάδα είναι ευλογημένη;
- Οι φυτικές καλλιέργειες των οποίων οι σπόροι παράγονται από τους γεωργούς είναι δημόσια ιδιοκτησία και κοινό αγαθό; Αν ναι προς τι οι περιορισμοί στο εμπόριο παραδοσιακών και σύγχρονων ποικιλιών σπόρων που εισηγείται η Ε.Ε;
- Είναι γεγονός ότι με την εφαρμογή αυτού του νόμου θα εμποδιστεί η χρήση ιδιοπαραγόμενων σπόρων που ένα από τα χαρακτηριστικά τους είναι να επιτρέπουν στο φυτό να προσαρμοστεί καλύτερα στο έδαφος, το κλίμα και τις τοπικές συνθήκες;
- Πολλές οικολογικές και αγροτικές ενώσεις φοβούνται μια σημαντική παρέμβαση από τις σποροπαραγωγικές εταιρείες στην πρόσβαση σε σπόρους μέσα από δικαιώματα ιδιοκτησίας τα οποία θα επεκταθούν σε διάφορες καλλιέργειες και τα παραγόμενα προϊόντα τους. Έτσι όμως «ακόμη και οι αγρότες που χρησιμοποιούν εμπορικούς σπόρους δεν θα πρέπει να πληρώνουν για τους σπόρους με αποτέλεσμα την

κατακόρυφη αύξηση του κοστολόγιου παραγωγής και την καταστροφή του ανταγωνισμού σε σχέση με χώρες που δεν έχουν παρόμοια νομοθεσία ;»

- Φόβοι διατυπώνονται ότι το ποσοστό των σπόρων αγροκτήματος που χρησιμοποιείται θα μειωθεί καθώς αυτοί θα ακριβύνουν και θα γίνουν έτσι λιγότερο ελκυστικοί για τους αγρότες. Μεταξύ φόρων και απαγόρευσης επαναχρησιμοποίησης των δικών τους σπόρων, οι αγρότες θα φορολογούνται όλο και περισσότερο κάθε φορά, χωρίς πλέον να τους παράγουν, αλλά με το αγοράζουν κάθε χρονιά τους σπόρους τους. Με τον τρόπο αυτό δεν υπάρχει ο φόβος ότι θα υπάρξει αύξηση της εξάρτησης από την βιομηχανία σπόρων που ταυτόχρονα ελέγχει τα λιπάσματα και τα φυτοφάρμακα;

Ο ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Γεν. Γραμματέας ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ

Κόμματος